

Biologická jednota mezi člověkem, zvířaty a rostlinami

written by Vladimír Bartoš | 13. 11. 2025

Kosmos, který je v rovnováze

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Principem přírodních věd, a tedy i biologie, je nejprve shromáždit hmatatelné, ověřené fakty a hledat reprodukovatelné souvislosti mezi nimi.

Přitom přirozeně narazíme na jev, že lidé, zvířata nebo organismy obecně jsou organizovány do zvláštních jednotek a vzájemně na sebe naladěny, dalo by se také říci, že jsou **propojeny**. To je zvláště patrné (u lidí i [zvířat](#)) ve vztahu matky k dítěti nebo dítěte k matce.

V následujícím textu chápu tento druh „propojení“ zejména jako propojení programů našeho mozku s mozkovými programy jiných zvířat, ale také jako jejich propojení s fakty a chováním podřízených organismů.

Vidíme například, že člověk má s mikrobi určitý symbiotický vztah, což bylo částečně známo již u koliformních bakterií. U ostatních bakterií jsme to bohužel dosud nerozpoznali, protože jsme všechny tyto mikroby považovali za své nepřátele.

Vezměme si například tento vztah a zkusme jej zařadit do vztahu matka-dítě. Vidíme, že matka předává v mléce dítěti tuberkulózní bakterie, tedy kyselinovzdorné tyčinky, které kojenci vůbec neškodí, ale jsou uloženy v jeho organismu jako nezbytný nástroj pro pozdější období.

Poté, co jsme my, etologové zabývající se chováním lidí, téměř vše zapomněli, nám etologové zabývající se chováním zvířat znovu jasně ukázali, že [určité chování](#) u zvířat je částečně vrozené, částečně získané, ale v každém případě nezbytné pro každý živočišný druh.

U nás lidí tomu tak kdysi také bylo a z hlediska biologických konfliktů tomu tak v podstatě je dodnes, jenže my tyto biologické konflikty nyní prožíváme kvazikultivovaně, dalo by se téměř říci paranoidně. Balíček akcí například vnímáme jako kus majetku a utrpíme [biologický konflikt](#), když o něj přijdeme. V přirozeném kontextu by tento svazek papírů byl samozřejmě zcela bezcenný.

Když jsme ještě žili v souladu s přírodou, náš vztah ke zvířatům se také řídil zcela přirozeným způsobem.

Například pro opice jsou malá zvířata kořistí, na což ukazují i jejich tesáky, ale zároveň jsou opice kořistí pro jiná zvířata, jako jsou tygři a

lvi. Pro člověka to kdysi platilo také a příslušná zvířata, se kterými původně přicházel do styku, byla uložena v jeho počítačovém mozku. To vidíme například i dnes, když embryo onemocní tzv. syndromem cirkulárky: embryo, které nedokáže rozlišit hluk cirkulárky od řevu lva, propadne totální panice, když matka prochází kolem cirkulárky, která možná právě řeže větev. Embryo v děloze má potřebu okamžitě utéct, i když ve skutečnosti ještě nemůže chodit. Nebo embryo trpí konfliktem strachu z odloučení, protože má pocit, že by se mohlo dostat daleko od své rodiny v důsledku bezprostředně hrozící katastrofy.

Syndrom cirkulární pily je dodnes na venkově nejčastější příčinou motorické a senzorické paralýzy, která se projevuje při porodu. Tento malý příklad snad postačí k tomu, aby ukázal, jak úzce jsme již miliony let spojeni s těmito našimi spoluobčany, zvířaty, že zvířata jsou do značné míry naprogramována v našem počítačovém mozku.

Pokud necháme létat holuba, který nikdy neviděl sokola, protože byl vždy v holubníku, okamžitě se vrhne k zemi, jakmile pod sebou uvidí stín. Nazvali bychom to instinktem. Sokol je v podstatě naprogramován v mozku holuba a aniž by se to kdy naučil, instinktivně udělá správnou věc. V podstatě téměř všechny populace zvířat instinktivně dělají správnou věc, protože jak jejich kořist, tak i jejich lovci jsou již naprogramováni v jejich mozku.

Pokud například sova intuitivně vycítí, že na jaře bude málo myší, pak prostě snese méně vajec, aby myši nebyly tak zdecimovány, že by sama zemřela hlady.

Všechny tyto věci jsou v našem mozku úžasně předprogramovány a naše mozky jsou propojeny s mozky našich spoluobčanů, zvířat. Totéž platí mezi [zvířaty](#) a [rostlinami](#). Tyto souvislosti nazýváme **biologickou rovnováhou**, která úžasně existovala miliony let, dokud ji člověk ve své pýše nezničil.

Člověk je vlastně jediným živým tvorem na Zemi, který se vymkl kontrole a zničil toto úžasné stvoření. Připomíná to Schillerovy verše:

*“Je nebezpečné probudit lva.
Zhoubný je zub tygra.
Ale to nejstrašnější ze všech hrůz
je zaslepený člověk ve svém bludu.”*

Cílem této kapitoly však není vyjádřit obecný biologický pesimismus, ale spíše hledat ztracený ráj, ve kterém sice nebudeme nesmrtelní, ale který nám umožní harmonii s okolním stvořením.

Harmonie spočívá v tom, že náš mozek bude opět schopen reagovat na to, na co je vlastně již miliony let nastaven.

Civilizačním vymoženostem, které považujeme za obrovský pokrok, by trvalo nejméně milion let, než by je náš mozek dokázal zpracovat. Za ten milion let by už byly „starou veteší“ a náš počítač by s našimi vynálezy nestačil držet krok. Nemá smysl to považovat za nedostatek našeho mozku, ale musíme se ptát, zda pro nás tyto vynálezy nejsou nevhodné, když bychom je nedokázali začlenit

do kódu našeho mozku.

Jaké důsledky z toho chceme nebo musíme vyvodit jako jednotlivci, jako rodina, jako klan, vesnice, město nebo jako lidstvo, je zcela jiná otázka. Jisté je, že nejprve musíme tyto věci vůbec otevřít k diskusi a na základě našich poznatků z Germanische Heilkunde® (dříve: NOVÁ MEDICÍNA, Germánská Nová Medicína) spolu s kontextem behaviorálního výzkumu zvířat a [rostlin](#) a kontextem [faktů](#) z vývojové historie je znovu spojit do životaschopného biologického soužití.

Svět je dnes v takovém chaosu, v jakém nebyl jistě už mnoho milionů let. A je jedno, že lidé, kteří takové myšlenky vyslovují, jsou zpočátku vysmíváni jako zaostálí snílci zaměřeni proti civilizaci. Celé ekologické hnutí, které sem také patří, bylo zpočátku také vysmíváno, až se nakonec zjistilo, jak velký význam má.

V oblasti medicíny budou mít lékaři budoucnosti, kteří si jsou vědomi těchto složitých souvislostí, především za úkol podporovat u pacientů pochopení hlubšího smyslu jejich nemoci a co nejvíce se přiblížit přirozeným řešením našich [biologických konfliktů](#).

I v tomto případě se možná ukáže, zda nás jako lidstvo k zamyšlení nad sebou samými donutí až nějaká katastrofa. To neznamená, že se musíme zcela vzdát našich technických úspěchů, abychom se znovu přizpůsobili milion let starému kódu našeho mozku a znovu se sjednotili sami se sebou.

Další texty ke studiu:

[Kódové chování mozku – základ biologických konfliktů](#)

[5. Biologický přírodní zákon](#)

[Co je to biologický konflikt](#)
